بسم الله الرحمن الرحیم

روژه نیوونکی او دروغ

(ژباړه)

له ابوهریره رضي اله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

«**من لم یدع قول الزور والعمل به فلیس لله حاجة فی ان یدع طعامه وشرابه.**» (سنن بن ماجه)

ژباړه: هر څوک چې دروغ او *په هغه پورې اړوند عمل پرېنږدي، الله د هغوی خوراک او څښاک نه کولو ته اړتیا نه لري.*

دغه حدیث شریف موږ روژه‌نیوونکو او قیام کوونکو ته امر کوي، چې د رمضان په مبارکه میاشت او د کال په نورو میاشتو کې باید ځانونه له دې لویې ګناه څخه چې دروغ او په هغه پورې اړوند عملونه دي، لرې وساتو؛ ځکه دروغ یو ناوړه او رسواکوونکی عمل دی، چې د مسلمان انسان شخصیت ته زیان اړوي او موقف او مقام یې ټیټوي، ان تر دې چې نوموړی کس د ګمراهانو په کتار کې دروي. له شک پرته چې الله تعالی موږ له ظلم، دروغو او پر هغه شي له شاهدۍ ورکولو څخه منعه کړي یو، چې نه پرې پوهېږو. که چېرې یو کس راشي او په دروغو شاهدي ورکړي او یا داسې خبره وکړي چې د هغې په اړه پوهه نه لري او بې‌ګناه انسان ته یې نسبت ورکړي، په حقیقت کې یې پر هغه کس ظلم کړی او ځورولی یې دی. د داسې عمل په ترسره کولو یې ځان په ګناه کې دخیل کړی، مګر شریعت به د همغه عمل په سبب پوښتنه ترې کوي.

له څنګه چې صالح عملونه لکه روژه او پاتې نور نېک عملونه په دې میاشت کې د الله تعالی په نزد دوه چنده کېږي؛ همدارنګه په دې میاشت کې د دروغو په څېر د ناوړه عملونو حرمت هم ډېرېږي او زیات اغېز کوي. که چېرې مسلمان دروغ ووایي، په حقیقت کې یې د اصولو خلاف یو عمل ترسره کړی او د هغه مسلمان لپاره چې له الله سبحانه وتعالی څخه په ښکاره او پټه توګه وېرېږي، مناسبه نه ده چې د دغه ناوړه عمل مرتکب شي.

موږ باید پوه شو چې رښتینی روژه‌نیوونکی یوازې له خوراک او څښاک څخه ځان نه ساتي، بلکې له ټولو ګناهونو او هغو عملونو څخه ځان ساتي، چې د الله سبحانه وتعالی د خپګان لامل کېږي. همدارنګه له ټولو هغو ګناهونو باید ځان وساتي، چې له رمضان څخه وړاندې یې ترسره کول! الهي تقوا او د الله سبحانه وتعالی د رضایت ترلاسه کول باید د خپلو ټولو نېکو عملونو اساس وګڼي، ترڅو همغه عمل ته له رمضان وروسته هم ژمن پاتې شي.

اې زموږ ربه! یوازې له تا څخه غواړو چې موږ له ګناهونو څخه وساتې او نېک عمله توبه‌کوونکي مو جوړ کړې. همدارنګه په دې غوره میاشت کې زموږ توبه او روژه په خپل دربار کې قبوله کړې! اللهم آمین!

لیکوال: دکتر ماهر صالح (رحمه الله)

ژباړن: صهیب منصور